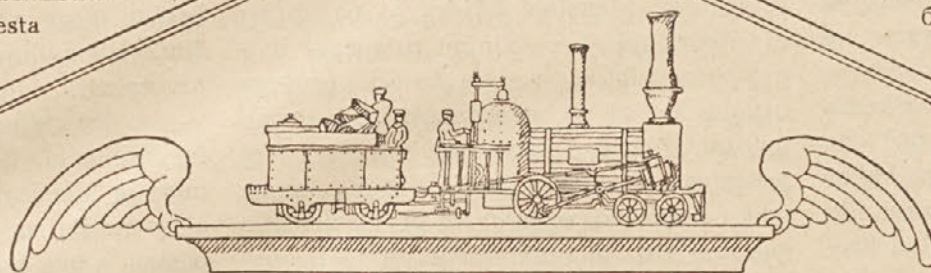

zhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu.
 Izlazi prvih dana u mjesecu. — Posamezna številka.
 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини број 2 Дин. — Редакција и администрација у Лjubљани, Дунајска цеста бр. 58.

— Letna naročnina 24 Din. —
 Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња претплата 24 Дин. — Редакција и администрација у Лjubљани, Дунајска цеста бр. 58. — Odgovorni urednik Ivan Cek.

STROJNI KURJAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

STROJNI LOŽAČ

GLASILO UDRUŽENJA LOŽAČA DRŽ. ŽELEZNICA U BEOGRADU.

GLASILO UDRUŽENJA KURJAČEV DRŽAV. ŽELEZNIC V BEOGRADU

I. redovita godišnja skupština

druženja ložaca drž. žel. kraljevine
 Srba Hrvata i Slovenaca
 Oblasne Uprave Zagreb

Štit će se 9. junija 1926 god. u 9 sati
 društvenim prostorijama, Paro-
 linska cesta 26 gostiona »Pasarić«

DREVNI RED:

1. Izveštaj predsednika,
2. Izveštaj tajnika,
3. Izveštaj blagajnika,
4. Izveštaj nazornog odbora,
5. Biranje novog Upravnog odbora,
6. Slučajnosti.

U slučaju, da u određeno vreme ne bi prisutan dovoljan broj drugova vršiti će se pol sata kasnije skupština sa istim dnevnim redom, te će se zaključivati neglede na broj prisutnih.

Samostalni predlozi budu se uzimali u obzir, ako budu pismeno uposlani na Oblast najmanje 14 dana pre godišnje skupštine.

Za upravni odbor:

Beglec Ivan,
 tajnik.

Mlakar Franc,
 predsednik.

Turnus.

Vsako leto se vsaj enkrat, večasih tudi dvakrat, spreminjajo vozni redi in pri teh prilikah pride tudi do sprememb v turnusih. Turnuse spreminjajo gospodje pri direkciji in v kurilnicah po izkustvih, ki jih imajo, in po svojih najboljših močeh, in radi verjamemo, da imajo pri tem delu mnogo težkoč. Pri tem pa se ni dogodilo, da bi se strojno osebje vprašalo za mnenje, to je ono osebje, ki je najbolj interesirano na tem, da so turnusi vsaj do gotove meje pravilno in pravično sestavljeni. Ni vseeno za strojno osebje, ki mora vršiti svojo naporno službo v vsakem vremenu, ponoči in podnevi, vedno v veliki odgovornosti, pod kakimi pogoji vrši to službo, koliko časa traja ta služba, koliko je med poedinimi turami presledka za oddih itd. Z zakonom je tudi železničarjem zagotovljena težko priborjena pravica o osemurnem delavniku. Vemo, da se ne moremo držati doslovno besedila zakona. Saj ni mogoče, da bi uslužbenec točno po osmih urah eventuelno sredi poti stopil s stroja in rekel: tako za danes smo končali. Uvidevamo nujnost, da se ure poedinih tur sumirajo in porazdele na daljše razdobje. Vendar če sumiramo poedine turnuse n. pr. za dobo enega meseca, bomo takoj videli, da se gospodje pri sestavljanju turnusov niti z daleka ne ozirajo na osemurni delavnik. Pri tem niti ne upoštevamo dejstva, da se dober del naše službe vrši ponoči, torej pod neugodnejšimi pogoji, za katere prejemajo n. pr. delavci v privatnih podjetjih, v tovarnah itd. tudi večjo odškodnino. Pa še nekaj določa predpis, na kar pa se pri sestavljanju turnusov nihče

ne ozira. Pravilnik za našinovodje i ložace pravi med naštevanjem dolžnosti za strojno osebje med drugim tudi to, da mora biti strojevodja na stroju eno uro pred odhodom vlaka, kurjač pa dve uri. Jasno je torej, da vrši kurjač pri vsaki turi eno uro več službe kot strojevodja. Na katerega naj se torej pri sestavljanju turnusov ozira, na strojevodjo ali na kurjača? Obema ugoditi ni mogoče. Če bi bil turnus sestavljen tako, da bi odpadel na strojevodjo točno osemurni delavnik, bi kurjač sigurno delal v enem mesecu nekaj ur preko osemurnega delavnika. Narobe, če bi bil kurjaču čas točno odmerjen, bi pa bila železnica pri strojevodji za par ur na mesec prikrajšana. Na vsak način je to nemoralno, da mora eden delati več nego drugi. Do pred kratkim so se drugim delavcem plačevale nadure za slučaj, da so prekoračili osemurni delavnik. To je veljalo za vse kategorije razven strojnega osebja. Zdaj pa je obveljalo tudi v praksi načelo, da se nadure sploh ne delajo več. Pa glej, tudi ta predpis ne velja za strojno osebje. Ono ne samo da sme, temveč mora delati nadure, seveda brezplačno, saj to je glavno.

Dokler so druge kategorije delale nadure in bile za vsako, tudi najmanjše čezurno delo plačane, je bilo skrajno nemoralno zahtevati od strojnega osebja, da je moralo cele desetine ur na mesec delati preko osemurnega delavnika, ne da bi bilo za to prekourno delo niti najmanj odškodovano. Še bolj nemoralno pa je, naložiti samo eni kategoriji čezurno delo brez odškodnine v času, ko se pri drugih kategorijah konsekvntno izvaja načelo osemurnega delavnika.

Razumemo, da je pri nas osemurni

delavnik težko izvajati. Smatramo pa za upravičeno našo zahtevo, da se mu gospodje pri sestavljanju turnusov skušajo vsaj po možnosti približati. Na vsak način pa se mora odpraviti krivica, da moramo mi kurjači eno uro več delati kot strojevodje, ne da bi bili za to niti najmanj odškodovani. Če zahteva služba, da je kurjač eno uro prej na stroju kot strojevodja, kakor to predpisuje zgoraj navedeni pravilnik, potem naj se predvidijo tudi potrebni krediti, iz katerih naj se to odvišno delo honorira. Kajti ne verjamemo, da bi se naši kje tako »kunšni« gospodje, ki bi odmerili točen osemurni delavnik i strojevodjam in kurjačem in da bi pri tem ohranili službo obeh v skladu s predpisi.

Glavna skupščina Centralne uprave humanitarnih fondov

Kakor je našim tovarišem znano, se je vršila v Beogradu dne 11. in 12. aprila glavna skupščina Centralne Uprave humanitarnih fondov bolniške blagajne. Te skupščine se je udeležil kot delegat tudi naš tovariš Bakšič. Spregovoril je o nalogah te socialne ustanove ter se zavzel za to, da bi se šlo preko tega, ker se je v prošlosti zgodilo, rajši naj se obrne pozornost v bodoče delo in naj se predvsem o tem razapravlja. Izvaja l je med drugim sledeče:

Čenjeni skupščinarji! Tudi nas je nekaj preteklost naučila in sicer to, da so vsi tisti, ki so spoznali bolniško blagajno prišli do uvidevanja, da tako ne more iti več naprej. Ni izključeno, s tem pa ne mislim na vas, gospodje, da se dobijo med železničarji ljudje, kateri morebiti mislijo več na kakšno strankarijo kakor pa na resno delo, ker jim pač železničarji zaupajo. Upam, da se novo izvoljeni odbor in vsi funkcionarji zavedajo svojega posla, kajti mi vsi dobro vemo, da ni tukaj nobena Narodna skupščina, kjer bi se uganjala kakšna politika, temveč da gre tukaj za važna že uzakonjena železničarska vprašanja in za taka, ki še niso uzakonjena. Nisem prišel semkaj z nobenim znakom, ampak prišel sem z dobro voljo za izboljšanje socialnih razmer železničarjev. Kar se pa tiče poviška hranarine od 70 na 100 odstotkov, ni izključeno, da se je takrat, ko se je delalo na tej uredbi, računalo s tem, da se železničarji itak med seboj podpirajo v svojih organizacijah. Vsa čast železničarjem, da niso samo nacionalni, ampak da so tudi socialni. Jaz n. pr. plačujem pri svoji organizaciji mesečno Din 5.— za posmrtnine, pri izplačilu kilometrine in plače zopet na milodare najmanj Din 5.—.

Če hočemo mi te nedostatke, v katere je bolniška blagajna zabredla, in beračenje odpraviti, bo pač treba malo globlje seči v bolniško blagajno. Uvidevajo pa upravni odbori, da se z rednimi prispevki in s poštenim delom ne da doseči pravega uspeha, da bi se med železničarji slučajno boleznimi znižali. Pripravljen sem tudi več prispevati, v slučaju dobrih uspehov se pa lahko prispevki znižajo; ali gori omenjeno mora zginiti saj organizacije za te podpore ne morejo garantirati, ker so od danes do jutri.

Mi imamo v naši državi takozvane Dečje Dome, tam se zdravijo otroci do 14. leta tudi brezplačno, da bi se med otroci boleznimi omejile. In sicer se jih zdravi največ z zrakom in z dobro hrano. Železničarju se pa v slučaju boleznih hranarina zniža in si ne more nabaviti dobre hrane, kakoršno mu je zdravnik priporočil, in se s tem boleznimi med železničarji samo širijo. Kar se tiče zavlačevanja izplačila hranarine, smo že včeraj slišali kritiko, in se je reklo, da so železničarji primorani iskati postranski zaslužek. Po mojem so pa lahko tudi druge posledice, in sicer da riskirajo svojo existenco in svojo čast, ker ne verjamem, da danes, ko je tako velika brezposelnost, čakajo na železničarjevo delo.

Kar se tiče predpisovanja zdravil, smo večkrat čuli, da smo napredni, pa toliko napredni še nismo, da bi se železničarji zdravili s samimi predpisi in ukazi, ali samo s prostimi navodili zdravnikov.

Kar se tiče zdravljenja v toplicah predlagam, da bi se v prvi vrsti vpoštevali tisti uslužbenci, ki so v svoji službi izpostavljeni raznim vremenskim nepravilnostim.

Uverjen sem, da smo tukaj zbrani skupščinarji tisti, ki hrepenimo po zboljšanju socialnih razmer železničarjev, ker to zahtevajo tudi drž. interesi.

Nekoliko odgovora „Ujedinjenemu železničarju“

Na Vaše očitke, da nisem glasoval na glavni skupščini Centralne uprave humanitarnih fondov v Beogradu, za Vašo resolucijo, sem primoran na kratko odgovoriti:

Vse skupaj je demagogija, katero uganjate v svrhu agitacije, a za resno delo pa niste pokazali pravega smisla. Vsa borba se je vršila v znamenju nasprotstev med Vami in delegati UNŽ mesto, kar bi bilo tudi edino pravo, v znamenju zboljšanja socialnih razmer v upravi sami in s tem na železnici sploh. Do tega prepričanja pa

nisem prišel šele sedaj, temveč je to razvidno že iz mojega govora, ki sem ga govoril ob zaključku skupščine. Da mi ne boste mogli očitati, da Vas pavšalno dolžim, utemeljujem ta odgovor s sledečimi argumenti.

1. Na glasovanje je bila prvotno dana le resolucija, katero je vložil g. Sabljak, in ta je bila izglasovana z nad dve tretjini glasov. Po mojem skromnem mnenju je postala s tem tudi pravomočna.

2. Vaša pa je prišla šele naknadno na glasovanje in resnica je, če bi tudi vsi Slovenci glasovali z Vami, da bi vseeno pogoreli.

3. Res je tudi, da je Vaš sodrug g. Kovač glasoval za prvo, šele na pregovor g. Bahuna se je obrnil in fingiral, kakor da šteje glasove, a izza bele mize pa se je štel tudi njegov glas za prvo resolucijo.

4. Tudi ne najdem med resolucijo UNŽ in Vašo nobene stvarne razlike. Prva zahteva, da bodoči uprav. in nadzorni odbor preiščeta poslovanje bivše uprave, med tem ko zahteva Vaša posebno komisijo. Menim, da bi bilo to le v zvezi z stroški v škodo hum. fondov — uspeh pa bi bil isti. Med drugim pravite: Lahko je govoriti, ko pa je treba to tudi izvršiti, tedaj pa ni možnosti za nastop. Temu pripominjam, da se bili Vaši nastopi zelo klaverni in povečini tudi pobiti, kar je jasen dokaz, da tudi govoriti in to stvarno in prepričevalno ni lahko. Nadalje ugotavljam, da ste, ko so gospodje pri beli mizi dali na glasovanje nagrade, molčali kot grob. — Bakšič Fran.

K občnemu zboru.

Ker je naš občni zbor pred durmi, hočemo še nekoliko spregovoriti o tem našem zborovanju. V zadnji številki našega lista smo objavili dnevni red občnega zbora in druge podrobnosti. Pojavili pa so se v zadnjem času pomisleki glede kraja in so nam prišla od strani članov vprašanja, zakaj se ne vrši občni zbor v kakem lokalu, ki je zvezan z gostilniškim obratom.

K temu moramo pripomniti, da smo si izbrali tak kraj predvsem zato, ker nas je pri tem vodila želja, da bi poteklo tako važno zborovanje, kot je naš občni zbor, v miru in redu, da bi naši člani ne samo prišli trezni na občni zbor, temveč da bi tudi tekom celega zborovanja taki ostali. Ne bo nam škodovalo, če si bomo za par ur gasili svojo žejo s pijačo, ki ne razburja naše vroče krvi.

Med našimi ljudmi se še danes nahajajo mnogi, ki so povsem napačnega mnenja, da brez alkohola nikakor ne gre in

da se brez nekoliko »vroče krvi« ne da nič pametnega in stvarnega razmotrivati. Najdejo se med nami tudi taki ljudje, ki so trdno prepričani, da alkohol bistri človeški razum in mu daje pogum za stvaren nastop na raznih zborovanjih.

Vendar moramo ugotoviti, da so taka in enaka mnenja povsem zgrešena in obžalovanja vredna in da se nahaja na napačni poti vsakdo, ki kliče pri raznih važnih zborovanjih alkohol na pomoč z namenom, da mu bo pomagal do »boljšega razumevanja.« Ponavljamo, da je tako mišljenje povsem napačno. Ker se nahajajo na dnevnem redu našega občnega zbora, ki se bo vršil 12. maja v Mestnem domu, zelo važne stvari, smo smatrali za neobhodno potrebno, da izberemo za občni zbor tak prostor, v katerem bomo lahko razmotrivali svoje preteklo in bodoče društveno delo sami mi kurjači brez vsake tudi alkoholne družbe. Uverjeni smo, da nam bo v tem dal prav vsak naš trezen član.

Pri tej priliki naj ponovimo apel na naše člane, naj ne bo nikogar, ki bi bil službe prost in se ne bi udeležil občnega zbora. Dolžnost slehernega člana v Ljubljani, kakor iz bližnjih kurilnic izven Ljubljane je, da se občnega zbora gotovo udeleži. Tovariši, z veliko udeležbo na občnem zboru bomo dokazali svoje zanimanje za društveno delovanje. S svojo udeležbo na občnem zboru se hočemo prepričati o točnem delovanju našega vodstva v preteklem poslovnem letu.

Opozoriti pa moramo naše članstvo, da mora vsakdo prinesiti seboj na občni zbor društveno izkaznico, da se lahko izkaže, da je naš član. Nečlani nimajo pristopa na občni zbor!

Ponovno apeliramo na naše člane, da se za občni zbor zanimajo in se ga zanesljivo udeležijo. Naj pohitijo na občni zbor s pametnimi in konkretnimi nasveti in predlogi, ki bi prispevali k boljšemu in uspešnejšemu društvenemu delovanju. Pri tem naj se nihče ne ozira na večjo ali manjšo mladost ali starost. Bodisi nastavljen ali ne, vsi smo pripadniki ene kategorije. V našem društvu se dela za vse enako, o čemer se bo lahko sleherni član prepričal na občnem zboru. Z veliko udeležbo na občnem zboru bomo kurjači manifestirali svojo solidarnost in ponovno dokazali, da smo vsikdar pripravljeni nastopiti za svoje pravice in interese. Na svidenje na občnem zboru dne 12. maja!

Naše delo.

Delo kurjača je izmed vseh opravil pri železnici najbolj naporno. Ni je kategorije, da bi nas v tem pogledu nadkriljevala.

nikdo se ne more ponašati s tem, da je večji trpin od kurjača. Ko pride na stroj je prvo njegovo delo, da zgrabi hladnokrvno za ognjeni drog, si zravna ogenj, zakuri, pobriše in posnaži svoj okoliš, potem gre mazat stroj itd. Tako naredi kurjač že pred odhodom vlaka več in bolj naporno delo kot katerakoli kategorija ves čas svoje službe. Kurjaška stroka je pač ena fistih, ki zahteva od moža dela. Ni pa sama stroka, ki zahteva od kurjača delo, temveč so druge okolnosti in faktorji, ki od kurjača to zahtevajo. — Oni gospodje, ki so ustvarjali »Pravilnik« za mašinovodje i ložače, so bili pač dobrohotni, da so kurjačem predpisali precejšnjo količino dela. Ne bomo tu navajali, kaj vse predpisuje ta pravilnik, kaj vse da ima kurjač delati in čistiti. Pač toliko, da mu ni nikdar dolgčas, da, še več: po več ur svojega prostega časa mora pustiti pri delu na stroju.

Tako skrbi pravilnik, da nam ni dolgčas, a to še ni vse. So gospodje, ki ne gledajo na to in ne vprašajo, se li kurjač odpočije ali ne. Poleg pravilnika diktirajo kurjaču, da mora narediti še to in to, ne vprašajo ga pa, da li ni morda preveč utrujen in ali se bo potem lahko odpočil do prihodnje službe. Samo naredi, tudi če pogineš. V neki kurilnici in to ne morda v kaki mali, kjer ni čistačev, temveč v eni največjih ljubljanske direkcije, so gg. mnenja, da je kurjač res še premalo obložen z delom, zato ga silijo, da mora, ko pride domov, očistiti dolgi kotel. Neki g. strojevodja je hotel pokazati napram kurjaču svojo posebno naklonjenost s tem, da mu je zabičil, ko je šel iz službe, da mora biti predno gre domov, kotel čist, ako ne, »ne prevzamem stroja, ko v službo pridem.« Vemo za več podobnih slučajev, a jih ne navajamo. Vemo pa tudi to, da to velja le za male kurilnice, kjer čistačev ni. Vemo pa tudi to, da kdor hoče sam to delati, mu ni odsvetovati. Dotičnim gospodom pa polagamo na srce, naj ne mislijo, da imajo poleg sebe bitje, ki ni za drugo kot za garanje in ki ne občuti zla ali dobrega ter mu je vseeno, se li z njim ravna grdo ali lepo. Povemo vam, da smo z mesa in krvi kot vi in kot taki imao tudi enake občutke. Ne mislimo pa pri tem na vse strojevodje. Velika večina jih je, ki nas imajo za svoje sotrpine in nam pripoznajo mesto v človeških družbi. Oni pa, ki jim to velja, bodo že sami znali in razumeli. Tem gospodom bi pa še svetovali, da vzamejo vsakokrat, predno zapuste stroj, v roke pravilnik za mašinovodje i ložače ter listajo po njemu do dvanajste strani in prečitajo predpis pod Član 10. ki nosi naslov: »Služba mašinovodje i ložača u ložionici.«

Ложачи у надници.

Како је бора невоље и јада захваћила све гране државних службеника и радника, то се најбоље види код ложача Државних железница, а нарочито оних, који нису у годишњој плати а морају да одговарају својим дужностима вршећи своју тако напорну и по живот опасну службу без икаква осигурања законом предвиђена.

Ово се најбоље види на ускотрачној железници код сарајевске Дирекције, где има ложача који врше службу од 8—15 година а још до данас нису именовани, из простог разлога, што нема буџета.

И ови људи проводе своје време на томе положају као радници, све док им се здравље не наруши. кад оболе онда истом падају беди и невољи у наручја, јер морају да гладују заједно са својом обитељи, очекујући ону хранарину, која им по закону припада, а стигне након 3—5 месеци.

Буде ли болест такове природе, да се болесник мора задржати у болесничком стању преко 6 месеци, то се онда просто као неспособан отпушта од службе, без икакве накнаде за изгубљено здравље, које је изгубио у државној служби.

И кога та зла роб стигне, њему не преостаје друго него просјачки штап.

Када ово све предочимо, и када ово сви знамо, онда је ред да се чврсто организујемо и сви до једног подупремо наше Удружење, које је једини поборник ложачких права, и једини заштитник свију ложача.

Стога морамо да напоменемо свима ложачима а нарочито нашим Босанцима и Херцеговцима, да неизоставно сви до једнога буду редовни чланови, а који неће са нама тога треба просто презрети као „паразита“ и искључити га из сваког друштва људи.

Када ово пишемо морамо напоменути да „Стабло без грана није ништа, као ни гране без листа не сачињавају ништа“.

Да би све ово постигли, потребна је Удружењу поред моралне помоћи и материјална помоћ, коју треба редовнолагати, сваког месеца и то на време.

Надамо се да ће сви ложачи а нарочито ови наши Босанци, који су најзапостављенији, сватити свој положај, у коме се данас налазе те озбиљно притећи у помоћ, морално и материјално, онима, који се боре за опште право ложача, које им је законом загарантовано, и да исти сталек доведе у онај положај који му припада, према његовој служби.

Občni zbor.

Bliža se občni zbor. Dan računa in obračuna o delovanju društva, oziroma odbora, v teku celega leta. Od strani članov dan priznanja odboru za njegovo delovanje, ali pa dan nezaupnice. To se bo pokazalo z glasovanjem pri volitvah občnega zbora.

Vsi člani imajo enake pravice in vsak se lahko priglasi k besedi. Ako kedo ve za kake nedostatke v dosedanem delovanju, ga celokupni odbor pozivlja, da se priglasi k besedi in da pove, kar ima na srečju. Vsakdo, ki se priglasi k besedi, pa naj bo stvaren in naj govori resnico, ne pa kakih kolobocij, s katerimi bi imel le namen zavlačevati delo in po nepotrebnem tratiti dragocen čas. Takega se bo gotovo zavrnilo, ker dela bo gotovo dovolj tudi brez takih zavlačevanj. Če pride do izvolitve novega odbora, vemo, da bodo vsi dosedanja društveni delavci prav zadovoljni. Samo da pride delo v prave delavne roke. Na svidenje po občnem zboru!

Dopisi.

Iz ložione Vinkovci. Dne 12. marca 1926. desio se našem drugu Pavi Horvatu ovaj slučaj: Kada su stigli u stanicu Vrbanju, strojevodja Povše je pogledao mašinu i kazao Horvatu, da se na desnoj strani grije ležaj pokretne metke. Kad su stigli u stanicu Spačva, sišao je ložać dole da pogleda, je li sve u redu, kako mu je dužnost. Kada je levu stranu pregledao, prešao je i na desnu, ali dok je on prešao da pregleda desnu stran, za to vreme je trebalo, da se krenu. Strojvodja je dao polazni signal i krenuo a ložać još da pogleda stražnju leteću osovinu. U tome momentu skalina ga zakvačila i srušila ga na zemlju i tako ni sam ne zna, kako je s rukom došao na šinj. Točak mu pregazi desnu ruku i radi toga su mu je lekari odrezali.

Iz ložione Vršac. 1. Slučaj: Prijava protiv našeg druga ložača Josipa Faltuma, koju je prijavu ispisao mašinovoda Dragutin Bučko. Prijava ovako glasi: Čast mi je izvestiti g. šefa ložione, da sam ja zahtevao od ložača Josipa Faltuma, da počisti lokomotivu, a on meni odgovara, dok bude imao dovoljnog odmora, da će počistiti lokomotivu. — mašinovoda Dragutin Bučko. — Saslušanje: g. šef ložione pozvao je ložača Josipa Faltuma na odgovornost, zašto je on taj i taj datum zaspao. Ložać odgovara šefu: molim ja nemam ni pojma niti znam, da sem ja taj datum zaspao. G. šef uzima ga na odgovornost i ga pita, kakve je smetnje imao sa mašinovodom, a on je rekao, da niti je šta imao niti zna o čemu

se radi. Zatim je mvođa odgovorio, da neće ložać da mu čisti lokomotivu. Ložać odgovara, da on nije rekao, da neće čistiti lokomotivu, i kad bi imao dovoljno odmora, da će lokomotivu čistiti. G. šef je hteo, da smeni dotičnog ložača s te lokomotive, a mašinovoda zamolio je g. šefa, da ga ne smeni nego da se ga drukčije kazni.

Molimo Obl. upravu, da izvoli ovaj slučaj primiti do znanja i da se štampa u našem glasilu, kako se mašinovode ponašaju prema našim drugovima i kako ih stalno gnjave za čišćenje lokomotiva, pošto g. šef još nije izdao naredenje, šta je ložać dužan da počisti na lokomotivi i šta nije.

2. Slučaj: Posle toga saslušanja dočeka je našeg druga Josipa Faltuma nadzornik lokomotiva Springer Dragutin i rekao mu, da je naše Udruženje jedna spekulacija i to nam ne vredi ništa, jerbo preko tog Udruženja se vuče jedna crna crta i možemo raditi što hoćemo i neće biti pomoći preko naše spekulacije.

Ponovo molimo tu Upravu, da uzme to na znanje i da se štampa u našim novinama, kako vredaju Udruženje nadzornici lokomotiva.

Iz Sarajeva smo primili: Ne prodje mnogo vremena, a ono se čuju glasovi: nema premije, budžet iscrpljen, a to se najviše dešava pri sarajevskoj direkciji.

Tako i ovoga meseca kod pomenute direkcije nije izplaćena premija za uštedu uglja i ulja, što je dovelo celo mašinsko osoblje u očaj, a naročito ložače, osobito one, koji su u dnevnicu sa platom do 30 dinara a familijom većinom velikom.

U ovakom kritičnom stanju, gde se sa suvim kruhom ne može tako naporna služba kao što je ložačka dugo obavljati, treba tome otpomoći. Umoljavljaju se nadležne starešine, da strogo povedu računa o tome in da se zaostatak što pre izplati, a slično da se ne dogada.

Z Jesenic. Podružnica Jesenice je imela dne 15. aprila sestanek v svrhu volitve zaupnika, namestnika in blagajnika. Soglasno so bili izvoljeni: za zaupnika tov. Teran Andrej, za namestnika Štritof Ivan, za blagajnika Gregorič Franc.

Zahvala.

Podpisani Pintarič Ivan, pom. kurjač kurilnice Maribor se najtopleje zahvaljujem Oblastni Upravi Udruženja kurjačev za nakazano mi bolniško podporo v znesku 400 (štiristo) dinarjev.

Obenem s iskreno zahvaljujem cenjenim tovarišem, kateri so me v moji nevarni bolezni obiskovali, sočustvovali z menoj in tolažili.

Maribor, dne 1. aprila 1926.

Pintarič Ivan, pom. kurjač.

Zahvala.

Podpisani se tem potom vljudno zahvaljujem Udruženju kurjačev, oblastni upravi v Ljubljani za ob priliki moje bolezni podeljeno mi podporo v znesku 400 dinarjev.

Obnem se najtopleje zahvaljujem še celokupnemu strojnemu osobju v Novem mestu za nabrano in naklonjeno mi podporo v znesku 300.— Din.

Še enkrat najlepša hvala!

Grgič Anton, kurjač v Novem mestu.

Zahvala.

Niže podpisati drug Juričić Kuzma se najtoplije zahvaljuje Udruženju ložača Oblastnoj Upravi Zagreb za podeljenu mu posmrtninu u iznosu 1500.— Din, podeljenu mu ob prilici smrti njegove supruge.

Juričić Kuzma, ložać ložione Sušak.

Zahvala.

Ovim putem se najtoplije zahvaljujem Udruženju Ložača Obl. Upr. Zagreb, za nakazanu mi bolničku potporu u iznosu Din 300.—

Još jedan put najlepša hvala.

Pilepić Bude, ložać ložiona Sušak.

Zahvala.

Potpisani Antun Bregar, ložać ložione Vinkovci, se tim putem najlepše zahvaljujem Obl. upravi Subotica za nakazanu mi posmrtninu za mojom pokojnom hćerkom u iznosu 300.— Din.

Anton Bregar.

Potpisani Josip Reksa, ložiona Vinkovci, ovim se najlepše zahvaljujem Obl. upravi Subotica za nakazanu mi bolničku potporu u iznosu Din 400.—

Josip Reksa.

DAROVI.

Za porodicu ponesrećenog druga Nikole Lovrenovića u Sarajevu darovale su slijedeće ložione:

Osijek	Din 1450.—
Sušak	> 75.—
Novska	> 198.—
Zagreb gl. kolodvor	> 403.—
Srpska Moravica	> 124.—
Karlovac	> 255.—
Gračac	> 195.—
Sisak	> 550.—
Varaždin	> 365.—
Brod na Savi	> 250.—

Ukupno Din 3865.—

Za tiskovni sklad so darovali:

Golob Evgen, Ljubljana II. Din 10.—; Sušnik Ivan, Tržič Din 5.—; Cesar Fran, Ljubljana I Din 10.—.